

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Academia Peccatorvm. Seu Conciones De Tota Parabola Prodigi Euangelici

Quae Insolentia Peccatorvm Sev De Lvxv et Libidinibus Prodigi

Bosquier, Philippe

Moguntiae ; Coloniae, 1614

Svmmaria Sive Argvmenta Concionvm

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55916](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55916)

SVMARIA SIVE ARGV- MENTA CONCIONVM

Primæ partis.

CONC. I. 1. Etymon dictionis Parabola, & complures definitiones adducuntur: 2. ut largè nonnunquam sumatur Parabola docetur: 3. an textus de filio Prodigio secundum propriam verborum significationem sit verus: 4. si que parabola in sacris literis potuerint non accidisse secundum propriam & primam verborum acceptionem: 5. si que sint huiusmodi, & ut ab alijs discernantur, queritur. pag 9.

II. 1. Quas ob causas sit receptus Parabolarum usus. 2. quare Christus hanc de Prodigio attulerit. 3. eius scopus. pag 17.

III. 1. Quem homo pater Prodigii significet. 2. ut Deus Pater homo dici queat. 3. Christum proprie esse hunc hominem. 4. ut sit hominum, quin etiam sceleratorum parens docetur. 5. deinde de significatione filiorum duorum varia opiniones adferuntur. 6. ea probatur literalis, que tenet prodigo signari peccatores, qui tum ad Iesum erant appropinquantes, ac his peccatores omnes; seniore, Pharisæos tunc murmuratores. 61.

IV. 1. Ut anxium sit Matrimonium. 2. atates infantie, virilitatis, senectutis, iuuentutis quid? 3. de dictione Adolescentis: 4. cuius atatis probabiliter erat Prodigus. 5. Cur expresse non exprimitur. 6. inuectio & admonitio ad adolescentes super obsequio in parentes. 7. ut nomina verborum, iuuenis, nouus, adolescens, conueniant peccatoribus. 8. breuis discursus de senectute. pag 88.

V. 1. Vniuersos credere se sapientes & iustos. 2. catalogus quorundam Epithetorum communiter à probatis Authoribus voci Adolescentis adiectorum; & ut scitè peccatori conueniant. 3. discursus susus, monstrans rationem actus, peccatorem esse adolescentem & stultum. 119.

VI. 1. Discursus super differentia Scripturarum sacrarum & profanarum procerij vice. 2. refert adolescens prope peccatorem, quia uterq; temerarius. 3. bellum inferu Deo temeritate peccatores. 132.

VII. 1. Geminos illos filios posse significare allegoricè Judæos & Gentiles. 2. Gentiles infidelis & impios dici filios Dei haud abs ratione. 3. Cur Judæi per seniore[m] designentur. 4. Opiniones varia super antiquitate Idololatris. 5. brevis discursus in vesaniam Idololatrarum. 6. Hæreticos designari per adolescentiorem demonstratur. 175.

VIII. 1. Excessus prolixitatis Concionum superiorum procerij loco. 2. An prodigus omnem suam substantiam, aut eius partem petat. 3. Insectina in eos qui dominus & domina, non pater & mater à prolibus vocari volunt. 4. quibusdam indicij liberis demonstrare in pueritia, quales sint postea futuri. 5. Cur Deus ita permittat. pag. 211.

IX. 1. Quid significent voces deia & substantia. 2. Priblicanos ista petitione postulasse libertatem & opes. 3. Peccatores omnes per Da mihi, &c. petere à Deo animæ rationalem, ut que petere queat nondum existentes. 4. petere libertatem. 5. scientiam. 6. opes. 7. optimè diuitias dici continere, monstratur. pag. 231.

X. 1. Questio fuse agitatur, An hoc vel illud à Deo petere liceat? 2. an bona temporalia postulari possint? 3. num consultum parentib; distribuere facultates suas liberis ante mortem? 258.

XI. Discursus continuus super educatione & instructione Liberorum, per modum secundæ partis Concionis præcedentis. pag. 278.

XII. 1. Peccatoris substantia est liberum arbitrium. 2. An Christus bene omnes donavit libero arbitrio. 313.

XIII. 1. Varia genera libertatis declarantur. 2. Libertas quam petunt Hæretici non concedenda. & quare? 3. refutantur rationes Hæreticorum. 4. Exhortatio ad Principes & Rectores. 332.

XIV. 1. Duplex via arcta & spatiosa. 2. vocis luxuria atimon. 3. Quibus Prodigus concoxit substantiam suam ex textuum examinatione inquiritur. 4. opes hominibus perdunt. 5. multum peregrinari haud salutare. 6. Prælati præfer-

praesentia subdito optima. De auaritia & prodigalitate pauca. 7 omnia perdidit Adam. 8 ut profecti sunt Publicani. 9. Diuitiae nostrae non sunt. 10. Ut dicatur peccator abire in regionem longinquam. 11. non expellit eum Deus. 12. qui à Deo contingat elongari, qui ubique praesens est. Regio longinqua quid? 13. non omnia peccata equalia. 14. mala à peccato manantia. 15. mala specialia ex luxuria. 370.

XV. 1. Verba textus: Et non post multos dies congregatis &c. Optime conuenire Idololatriae. 2. similiter Hæreticæ. 424.

SECUNDÆ PARTIS CON- CIONUM Argumenta.

I. 1. Concionis proœmium. 2. Sceleratorum correptio Rebus pub. necessaria. 3. Alioqui quæ inconuenientia. 4. Punit impios Deus. 5. Amore. 6. Prodigus correptus, beatus. 7. fame luit. 8. Pœna ista ipsi congrua. 9. leuis. 10. crudelis. 11. misericorditer punit Deus. 12. Medicus peritus Deus. 13. extirpat luxuria radicem. 14. cataplasmate uno vulnera omnia non sanat. 15. fames utilis aduersus peccata omnia. 16. quæ deliquerunt membra puniuntur. 17. famas prodigi cur tanta. 18. Iuuentus durè castigata. 19. Deus creditor rigidus. 20. fames quæ ob immania scelera acciderunt. pag. 3.

II. 1. Proœmiolum. 2. Omnis fames à Deo. 3. Error Manicheorum. 4. triplicis generis mala. 5. Miseriarum nostrarum nos ipsi cutores. 6. Omne virulentum animal quid commodi? & omne malum quid boni habet. 7. Pro-
uincia ad quam profectus est. Prodigus cur fame percussus: de signis malicia eius expositione, sua commissione, aut priuatione seu omissione. 8. Duplex iustitia. 9. Qui non puniunt sceleratos, puniuntur à Deo iudices. 10. Con-
iectatio innocentiae provincie laborantis fame. 11. Quan-
tum valeat honorum consortium. 12. Quantum noceat malorum societas. 13. Forte clauiculum peccauit Prodi-
gus. 50.

III. 1. Inuocatio in eos qui de rebus Dei passim quaerunt. 721.

vunt, cur, quomodo? &c. 2. Magni Viri eiusmodi aliqui.
3. Ut loquuti sunt Propheta. 4. Curiositas at heitice con-
cludit. 5. arduum intellectui bonos mala, iniustos bona
tenere. 6. Bona, malaue non denominant personam, ad-
eog, nec bona nec mala dicenda. 7. Qualis sit Deus. 8.
Iusti afflicti ut eorum impediatur arrogantia. 9. Ne Dei
obliuiscantur. 10. ut vitijs via praeludatur. 11. ut
purgentur. 12. ut se agnoscant. 13. ut agnoscantur. 14.
ut lauream promerentur. 15. ut pietas exerceatur. 16.
ut Dei in se amore habent exploratum. 17. Item ho-
norem quo afficiuntur. 18. ut virtus eorum sit nota. 19.
ut Deum perfecte diligant. 20. ut melius inueniant.
21. ut spectatoribus prosint. 22. decus est iusto affligi.
23. Item Deo. 24. non est alius veste spoliandus, ut ami-
ciatur spoliandus. 25. duplex ius, & ut Deus minimè iniu-
stus affligens iustos. 26. Epilogus mixtus. 76.

IV. 1. Proemium super libertate eius loci: Et postquã
&c. sermonis propositio. 2. Deus aut vindictam non veloci-
rationes quinque per quas videtur impius cito puniendus.
3. Non differt Deus. 4. Grauitur punit in conscientia. 5.
ignorat arcana Dei homo. 6. rationes tredecim, ob quas
Deus differt punitiõnem externam. 7. Que requirunt di-
lationem punitiõnis & correctionis; & cur prodigis mox
non punitus. 8. cur in illa regione punitus: mali puniti eo-
dem loco quo peccarunt. 9. ut magis confunderentur. 10.
affligerentur, adeoque citius reuertentur. 11. ne regionis
incola perperam sentirent de prouidentia Dei, cernetes im-
punitum. 12. ne Prodigium pro paruo Deo haberent. 13.
Cur Deus palari passus quem requirere volebat: undecim
huius rationes: sequitur Epilogus. 130.

V. 1. Exordium. 2. fames & sitis quid significant. 3.
ut Publicani fame laborarunt, utq; peccatores reliqui. 4.
Quinq; expositiones istorum: Postquam omnia consum-
masset. 5. in hoc seculo nemo sua contentus sorte. 6. In-
giter famelicis sunt superbi. 7. auari. 8. lubrici. 9. ira-
cundi. 198.

VI. 1. Infirmantur animi uti & corpora. 2. origo fa-
mis insatiabilis animorum, ex eo quod creatura non sunt e-
gros finis. 3. Deus solus eius proprius cibus. 4. videtur tri-
angu

angulatus animus. 5. amplius est & capax. 6. Intellectus
& voluntas actus sunt. 7. Animi nostri caelestes. 8. Non
patiur natura vacuum. 9. Creaturae omnes vacuae sunt.
10. applicari nequeunt concupiscibili. 11. Corporea non
agunt naturaliter in spiritualia. 12. umbra sunt. 13. A
multis deuorantur diuites. 14. ea ratione punit Deus cu-
pidos. 15. discursus super alijs generibus famis. 16. Hae-
retici qui famelici quoq. 17. Ordo, siue regimen istiusmodi
famelico. 232.

ARGVMENTA CONCIONVM Tertix partis.

Conc. I. 1. Proximum super desiderio apparenti pro-
digi quo parens angebatur. 2. Gaudium regionis abce-
dente prodigo. 3. Citissime exiuit prodigus loco inhonesto;
optimè; & cur citissime. 4. Peccata, potissimum carnis
mittantur cito. 5. Quare ad Patrem non redijt. 6. Cur
adhoc à Deo nondum inspiratus. 7. Corripiebat, simulq;
inuabat prodigum Deus, & quare. 8. Quibus se probe in-
structum probauit Prodigus. 9. serui in Dominus offi-
cium. 10. Obscuro est Prodigus Domino inlyto, con-
stantiq;. 11. Vni, vno tempore adhaesit. 12. Dominum non
mutauit. 13. Spectatus vir fuit Dominus eius: laus, vitu-
periumq; aula obiter. 14. breuis epilogus. 3.

11. 1. Prologus vnde amor & odium. 2. Peccator in-
constans in cupiditatibus suis. 3. Peccatum peccatum tra-
hi & quomodo. 4. Non cogitur homo peccare. 5. Peccato
à se su alienus. 6. Vnde haereses. 7. Qui hero se subegerit
prodigus. 8. Qui peccatum dicatur cuius regionis cuiusdã.
9. Nonnulla vitia peculiaria nationibus & urbibus. 10.
Prodigus melior nobis. seruis tot diuersorum vitiorum. 11.
Seruitus in quo consistat. 12. Peccatores sunt micipia dia-
boli, & quomodo hic peccati cuius dicatur. 13. Adhaerunt
Gentiles Idolo. cuiusdam peculiari & Philosopho. 14. Vi ha-
retici quoq; adhaereant & adglutinati sint vni. 53.

11. 1. Prologus: à peccatis oriuntur, & prodigus miser.
2. plactus seruituti indigna prodigo. 3. laudandus he-
rus eius ab hospitalitate: huius praconium & pramium.

4. Prodigii heus misericorditer, clementer, iusse se habuit.
5. Seueriores Domini carpuntur. 6. timebat adhuc Deum
prodigus: obediens paratus, promptus industrius. 7. Merito
ad eam seruitutem deductus. 8. Plexi per eadem, v. l. simi-
lia quorum causa peccarunt homines. 9. Dei despectores,
despecti. 10. Epilogus sententiosus ad seruos & Dominos.
114.

IV. Concionis partis primæ. 1. Proœmium à con-
nexionem causarum, materia lugubris & sordida. 2. Villæ
diaboli esse concupiscentiam carnis, oculorum, superbiam
vitæ. 3. Publicani ut fuerint in eas missi. 4. Peccato-
rem esse rusticum, ignobilem, pluribus occupatum: dia-
bolum diuisionis auctorem. 5. Hæretici qui dicantur in
agrum missi. 6. Qui à potentibus adiuti. 7. Ut fides
plures teneant. 8. Extaticam auctoris deuotionem. 154.

Partis secundæ Concionis eiusdem. 1. Ampla &
breuis est Parabola. 2. pessimo operi destinatus prodigus.
3. Porci etymon. Animal monstruosum est, figura, inge-
nio, cibi quantitate & qualitate, odoratu: prodigiöse inui-
sibile, stolidum, lasciuum, ferax. 4. Porci figura dia-
boli. 5. Sympathia porcorum & demonum: conuenientia
figura & ratione victus: diaboli inuiciles, lubrici, iracun-
di, ut porci. 6. Porci sunt mali cogitatus, sensus soluti,
appetitus brutales; pars hominis inexplebilis. Porcos pas-
cere, est peccata anonyma patrare: peccatores docere, fo-
uere, delectare, eis fauere. 7. Porci & portarij innumeri.
8. Epilogus. 173.

V. 1. Pictura & pœses similes: de prodigo parabola ar-
tificiosa. 2. Libertas & elegantia figurarum Iesu Chri-
stii in ea. 3. Non omnes qui humanam speciem referunt.
4. Quid requiratur ad hominem, & de metamorphosi-
bus varijs. 5. Eas non accidisse realiter, nec quo ad cor-
pus, nec quo ad animam: & de Pythagora opinione quo ad
transmigrationem animarum. 6. Quidam homines sa-
pius bruta. 7. Ignari dicti bruta. 8. Quindecim pecca-
torum genera ad porcos collata. 9. Hæretici porci: eorum
domini suarij & quomodo. 10. breuis epilogus. 217.

VI. 1. Proœmiolum continens subiectum sermonis. 2.
Epitaphium versionum & uerborum (Cupiebat: Implere:
Vca-

Ventrem: Siliquis: Illis: Manducabant:) deque Christi
artiificio. 3. Etyologia vocis graece κάρων, & latina
Siliqua, de siliquarum generibus & qualitatibus. 4.
Quas expetebat Prodigus siliquas, adiecta commiseratione
& sarcasms quibusdam. 5. Poena tali delicto conueniens
erat; tractatulus contra profusos. 6. Optimum condimentum
fames. 7. De Publicanorum ventre & octo siliquarum
speciebus quibus eum implere expetebant. 8. Carnis
voluptates ac delicatos cibos optimè siliquas vocari.
9. Honores mera sunt siliqua. 10. Vt peccator siliquarum
recordatione conatur implere ventrem, & diabolus
suos solis siliquis pascit. 11. Publicanorum venter
& mens quam cupida siliquarum. 12. Cuiusmodi erant
siliqua, quas concupiscebant Gentiles. 13. Contemptus
vana & impudica poësis. 14. Apologia breuis pro Poëtis
castis. 15. Hæretici nil nisi siliquas habent.

VII. 1. Lætionis huius propositio. 2. Prodigus male
solutus. 3. Male soluere suis seruis enorme peccatum. 4.
Quare nullus misertus sit prodigo rationes octo. 5. An
prodigus licitè in tali possit capere heri sui bona. 6. Nemo
illi dabat Publicanis accommodatur. 7. Diaboli praxie
in peccatores. 8. Deus impedit peccata. 9. Male Gen-
tilibus satisfacit. 10. Epilogus ad Auditores specialiter
ad Prodigum.